

22-07-2024 ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΟΥ ΟΡΘΡΟΥ

† Μνήμη τῆς Ἁγίας Παρθενομάρτυρος καὶ Ἀθληφόρου τοῦ Χριστοῦ Μαρκέλλης, τῆς ἐκ τῆς Νήσου Χίου.

ᾠχος 4 Πα

^M
^πχ ^πΘε ^πος ^π Κυ ^πρι ^πος ^π και ^π ε ^π πε ^π φ ^π αν ^π εν ^π η ^π μι ^π ν ^π ^Δ
^π ευ ^π λο ^π γη ^π με ^π νο ^πς ^π ο ^π ε ^π ρ ^π χο ^π με ^π νο ^πς ^π εν ^π ο ^π νο ^π μα ^π τι ^π
^π Κυ ^π ρι ^π ου ^π

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. (Τὸ ὡς ἄνω)

Στίχ. β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς.

^π
^πΘε ^πος ^π Κυ ^πρι ^πος ^π και ^π ε ^π πε ^π φ ^π αν ^π εν ^π η ^π μι ^π ν ^π ^Δ
^π ευ ^π λο ^π γη ^π με ^π νο ^πς ^π ο ^π ε ^π ρ ^π χο ^π με ^π νο ^πς ^π εν ^π ο ^π νο ^π μα ^π τι ^π Κυ ^π ρι ^π ου ^π

Στίχ. γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστὶ θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν. (Τὸ ὡς ἄνω)

Ἀπολυτίκιον.

ᾠχος α'. Τοῦ λίθου σφαιρισθέντος.

^χ ^π
^π ⁹ **Γ** του Κυ ρι ου τοις νο μοις και τοις θει οις
 δι δαγ μα σι **Δ** πει θο με νη Μαρ κε ελ λα και
 α α με εμ πτω σφυ λατ του σα ^π ⁹ την βι αν
 πτο η θει σα του πα τρος **Δ** ω Νυ υμ φη α κη
 ρα τε Χρι στου ^π ⁹ εν τοις ο ρε σιν ηυ λι ι
 ζου εν οις δι ω κων ευ ρι σκει και εκτει νει σε
^π ⁹ δο ο ζα τω δε δω κο τι σοι ι σχυν **Δ** δο ο
 ζα τω σε ε στε φα νω σαν τι **Δ** δο ζα τω ε
 νερ γουν τι δι α σου πα σιν ι α α μα α
^π
 τα ^π
⁹

Ἀπολυτίκιον

ᾠχος α΄. Χορὸς Ἀγγελικός

Μαρία ἡ σεμνή, τετρωμένη τῷ πόθῳ,
Χριστοῦ τοῦ ἑαυτῆς, οὐρανίου Νυμφίου, τὰ
μύρα ἐκόμισε, πρὸς τὸ μνήμα τὸ ἅγιον· ἥς τὴν
πάντιμον, χεῖρα πλουτοῦντες ἡμεῖς δέ,
ἀσπαζόμεθα, ταύτην σὺν πόθῳ τὴν χάριν, αὐτῆς
ἀρυόμενοι.

Ἀπολυτίκιον . ᾠχος α΄. Χορὸς Ἀγγελικός

Μα ρι α η σε μνη τε τρω με νη τω πο
ο θω Χρι στου του ε αυ της ου ρα νι ι ου
Νυ μφι ου τα μυ υ ρα ε κο μι σε πρ ος το
μνη μα το α γι ον ἥ σ τ η ν πα αν τι μον χει
ρα πλου τουν τες η μεις δε ἀ σπα ζο ο με θ α
ταυ την συν πο θω την χα ριν α υ της
α ρυ ο ο με ε νοι

^χ ^π ⁹ και νυν και α ει και εις τους αι ω

νας των αι ω νων α μην ^π₉

Θεοτοκίον. ^χ ^π ⁹ του Γα βρι η λ φ θ ε γ ζ α μενου σοι Παρ

θ ε νε το χαι αι ρε ^Δ σ υ ν τ η φ ω ν η ε σ α ρ κ ο υ

το ο των ο ο λ ω ν Δ ε σ π ο τ η ς ^π₉ ε ν σοι τ η α

γ ι α κ ι β ω τ ω ^Δ ω ς ε φ η ο δι και ο ς Δ α β ιδ

^Δ ε δειχθης πλα τυ τε ε ρ α τ ω ν ο υ ρ α ν ω ν β α

σ τ α σ α σ α τ ο ν κ τ ι σ τ η ν σ ο υ ^π₉ δ ο ζ α τ ω ε ν ο ι

κ η σ α ν τ ι ε ν σ ο ι ^Δ δ ο ζ α τ ω π ρ ο ε λ θ ο ν τ ι

ε κ σ ο υ ^Δ δ ο ζ α τ ω ε λ ε υ θ ε ρ ω σ α ν τ ι η μ α ς δι

α τ ο υ τ ο κ ο υ σ ο υ ο υ ο υ ^π₉

Μετὰ τὴν α΄ Σπυχολογίαν, κάθισμα.

ᾠχος α΄ Τὸν Τάφον σου Σωτήρ.

Ρανίσι τῶν σεπτῶν καὶ παναγνῶν αἱμάτων, ἀπέπνιξας σοφὴ ἀθληφόρε Μαρκέλλα, Βελίαρ τὸν κάκιστον, ἐκχυθέντων σαρκίου σου· ὅθεν εἴληφας παρὰ Θεοῦ στέφος δόξης, διὸ πρέσβευε, ὑπὲρ ἡμῶν πρὸς τὸν κτίστην, Μαρτύρων ὁμότροπε.

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν... **Θ**εοτοκίον ᾠμοιον.

Ἀνύμφευτε ἀγνή, Θεοτόκε Παρθένε, ἡ μόνη τῶν πιστῶν προστασία καὶ σκέπη, κινδύνων καὶ θλίψεων καὶ δεινῶν περιστάσεων, πάντας λύτρωσαι, τοὺς ἐπὶ σοὶ τὰς ἐλπίδας, Κόρη ἔχοντας, καὶ τὰς ψυχὰς ὑμῶν σῶσαι, ταῖς θείαις πρεσβείαις σου.

Μετὰ τὴν Β΄ Σπυχολογίαν, κάθισμα.

ᾠχος δ΄.

Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ...

Ταῖς τῶν βασάνων τρικυμίαις Μαρκέλλα, οὐκ ἐποντίσθης, ἀλλ' ἐν ὄρμῳ ἀκλύστῳ, κυβερνωμένη χάριτι ἐνθέῳ Χριστοῦ, ἔφθασας πανόλβιε, ὡς Παρθένος καὶ Μάρτυς, ἐνθα τὴν ἀτάραχον, εὔρες ὄντως γαλήνην, ὑπὲρ ἡμῶν πρεσβεύουσα Χριστῷ, τῶν μετὰ πόθου, τελούντων τὴν μνήμην σου.

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν... **Θ**εοτοκίον Ὅμοιον.

Τῶν ἀκαθάρτων λογισμῶν μου τά πλήθη, καὶ τῶν ἀτόπων ἐννοιῶν τὰς νιφάδας, τίς ἐξειπεῖν δυνήσεται Πανάμωμε; τὰς ἐπαναστάσεις δέ τῶν ἀσάρκων ἐχθρῶν μου, τίς ἐκδιηγῆσεται, καὶ τὴν τούτων κακίαν; ἀλλὰ τῇ σῇ πρεσβείᾳ ἀγαθῇ, τούτων μοι πάντων, τὴν λύτρωσιν δώρησαι.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον·

Ἦχος δ' Ἐπεφάνης σήμερον.

Τὸν ναόν σου πάνσεμνε, οἶκον θαυμάτων, καὶ δαιμόνων μάστιγα, καὶ ἰατρεῖον, λοιμικῆς, Μαγδαληνῆ ὀνομάζομεν, καὶ πάσης λύπης ταχεῖαν παράκλησιν.

Δόξα. Ὅμοιον.

Τῆς Μαρκέλλης μέλψωμεν τὰς ἀριστείας, καὶ ἐκ πόθου ἄσωμεν, ὅτι ἐδείχθη βοηθός, τῶν ἐν ἀνάγκαις καὶ θλίψεσιν, βυθιζόμενων, ταχὺ εἰς ἀπώλειαν.

Καὶ νῦν. **Θ**εοτοκίον. Ὅμοιον.

Μωϋσῆς ἐώρακε, πυρφόρον βάτον, σὲ τὸ πῦρ βαστάσασαν, τὸ τὰς ψυχὰς φωταγωγοῦν, καὶ μὴ φλεχθεῖσαν πανάμωμε δρόσου δὲ μᾶλλον, πλησθεῖσαν τῆς χάριτος.

Εἶτα ἀναγινώσκεται ὁ Ν' ψαλμὸς

Ελέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Επὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διαπαντός.

Κοὶ μόνω ἤμαρτον, καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ νικήσης ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας· τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ῥαντιεῖς με ὑσώπω, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιᾶσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου, καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθές ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψης με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ Ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιᾶσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ, πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τεῖχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μύσχους.

Π Ν Γ
 ————— + —————
 προς σε κατα φευγω σωτηριαν επι
 ζητων Ω Μητερ του Λογου και Παρθενε
 των δυ σχερων και δεινων μεδι ασωσον
 Υ περα για θεο το κωσωσον
 η μας

Παθων με ταραττουσι προσβολαι, πολλης
 αθυμιας, εμπιπλωσαι μου την ψυχην.
 ειρηνευσον, Κορη, τη γαληνη, τη του Υιου και
 Θεου σου, Παναμωμε.

Παθων με ταραττουσι προσβολαι πολ
 λης αθυμιας εμπιπλωσαι μου την ψυ
 χην ειρηνευσον Κορη τη γαληνη την
 του Υιου και Θεου σου Παναμωμε

Υ περ α γι α Θε ο το κε σω ω σον
η μας

Ωτῆρα τεκοῦσάν σε καὶ Θεόν, δυσωπῶ,
Παρθένε, λυτρωθῆναί με τῶν δεινῶν· σοὶ γὰρ
νῦν προσφεύγων ἀνατείνω, καὶ τὴν ψυχὴν καὶ
τὴν διάνοιαν.

Ω τη ρα τε κου σαν σε και Θε ον δυ
σω πω Παρ θε νε λυ τρω θη ναι με των δει
νων σοι γαρ νυν προς φευ γων α να τει νω
και την ψυ χην και την δι α νοι αν

Υ περ α γι α Θε ο το κε σω ω σον
η μας

Νοσοῦντα τὸ σῶμα καὶ τὴν ψυχὴν,
ἐπισκοπῆς θείας, καὶ προνοίας τῆς παρὰ σοῦ,
ἀξίωσον, μόνη Θεομητορ, ὡς ἀγαθὴ ἀγαθοῦ τε
λοχεύτρια.

ⲛⲟ ⲥⲟⲩⲛ ⲧⲁ ⲧⲟ ⲥⲱ ⲙⲁ ⲕⲁⲓ ⲧⲏⲛ ⲫⲥⲩⲭⲏⲛ
ⲉ ⲡⲓ ⲥⲟⲕⲟⲡⲏⲥ Ⲓⲉⲓⲁⲥ ⲕⲁⲓ ⲡⲣⲟⲛⲟⲓⲁⲥ ⲧⲏⲥ ⲡⲁⲣⲁ
ⲥⲟⲩ ⲁ Ⲓⲓ ⲱ ⲥⲟⲛ ⲙⲟ ⲛⲏ Ⲙⲉ ⲟ ⲙⲏ ⲧⲟⲣ
ⲱⲥ ⲁ Ⲓⲁ Ⲓⲏ ⲁ Ⲓⲁ Ⲓⲟⲩ ⲧⲉ ⲕⲟⲕⲉⲩ ⲧⲣⲓ ⲁ

Ὁ α' Κανὼν τῆς Μυροφόρου.

Ὡδὴ α'.

Ἦχος δ'

Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Στίχ. Ἀγία τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τὸ στόμα μου ἤνοιξα, λοιπὸν σὺ πλήρωσον Πνεύματος, Θεὲ ὡσπερ ἔφησας, πάλαι προφήτη τῷ σῶ, Μυροφόρου σου, μυρίσαι μνήμην μύροις, ἐθέλοντος σῶμά σου, τῆς μυρισάσης σε.

Στίχ. Ἀγία τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἀπήστραψε σήμερον, ἡ παμφαῆς σου πανήγυρις, ἡλίου φαιδρότερον, τὰς ἐν τῷ σκότει ψυχάς, καταλάμπουσα, καὶ σκότος τῶν δαιμόνων, Μαρία ἐλαύνουσα, Χριστοῦ μαθήτριαν.

Στίχ. Ἀγία τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τὴν ποιμνὴν σου φύλαττε, τὴν σὲ τιμῶσαν Ἀπόστολε, ἐχθρῶν ἀοράτων τε, καὶ ὄρατῶν ἀσινῆ, πολεμίων τε, μαχαίρας καὶ πολέμου, λιμοῦ καὶ ποντώσεως, καὶ βλάβης ὑπερθεν.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Θεοτοκίον.

Τὸ μνῆμα κατέλαβε, τοῦ ἐκ τῆς Σῆς ἀνατείλαντος, γαστροῦς ἀειπάρθενε, ἀνδρώου δίχα σποράς· ἐπομένην Σοι, ἔχουσα

22-07-2024 ΟΡΘΡΟΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΜΑΡΚΕΛΛΗΣ & ΑΓΙΑΣ ΜΑΓΔΑΛΗΝΗΣ

θρηνωδοῦσαν, ὁμώνυμον σύναλγον, καὶ
συνεργάτιδα.

Ὁ Κανὼν τῆς Παρθενομάρτυρος.

Ὡδὴ α'.

Ἦχος δ'. Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Στίχ. Ἄγια τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἄνόσιον βούλημα, ἀπωσαμένη αἰοίδιμε, πατρὸς καὶ παμβέβηλον, ἔλαβες θάνατον, ὅθεν εἵληφας, στεφάνους τοὺς τῆς νίκης παρὰ τοῦ θεσπίσαντος, ὄρους τῆς φύσεως.

Στίχ. Ἄγια τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Βαφεῖσα πανεύφημε, τῆς τῶν αἱμάτων ῥαντίσμασι, τῷ Κτίστη προσήνεξαι, ὡς νύμφη ἄσπιλος, καὶ ἀμώμητος, Μαρκέλλα καλλιμάρτυς, εἰς τὰ ὑπερκόσμια αὐτοῦ βασιλεία.

Δόξα...

Γνοῦσα τὴν ἀθέμιτον, τοῦ σου τεκόντος διάνοιαν, Μαρκέλλα πανθαύμαστε, καὶ ψυχολέτηρα, ἔξω ἔφυγες, τοῦ οἴκου καὶ ἠϋλίζου ἐρήμοις ἐν ὄρει, Θεῷ σχολάζουσα.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Σαρκὸς ὁμοιώματι, ἐπιφανεῖς ὁ φιλόανθρωπος, ἐκ σοῦ παναμώμητε κόσμον διέσωσεν, ἀπολλύμενον, καὶ πλάνη ὑπαχθέντα· ὅθεν σὲ γεραίρομεν καὶ μακαρίζομεν.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

ᾠδὴ γ'.

Ὁ Εἰρμὸς

ᾠχος λδ̣ι̣ — 2

^χ^Μ^Γ
^ΓϠ Ου ρα νι ας α ψιδοςοροφουρ γε Κυ
 ρι ε Ϡ και της εκ κλη σι ας δομητορ συ με
 στερε ωσον ^Δ εν τη α γαπητηση ^Δ των ε
 φε των η α κρο της Ϡ των πιστων το στηριγ
 μα μο νεφι λαν θρωπε Ϡ ^Δις
^Γ Ϡ Υ περ α γι α Θε ο το κε σω ωσον
 η μας Ϡ

Προστασίαν καὶ σκέπην, ζωῆς ἐμῆς τίθημι, Σέ, Θεογεννήτορ, Παρθένε, σύ με κυβέρονησον, πρὸς τὸν λιμένα σου, τῶν ἀγαθῶν ἡ αἰτία, τῶν πιστῶν τὸ στήριγμα, μόνη πανύμνητε.

Ἦ
Προστασιαν και σκεπηνη ζωης εμης
τι θημι Σε Θεο γεννητορ Παρθενε συ
με κυβερνησον Ἀ προς τον λιμενα σου Ἀ
των αγαθων η αιτια των πιστων το
στηριγμα μονη πανυμνητε Ἦ

Ἦ
Υπεραγια Θεο το κσωω
σονη μας Ἦ

Ἰκετεύω, Παρθένε, τὸν ψυχικὸν τάραχον,
καὶ τῆς ἀθυμίας τὴν ζάλην, διασκεδάσαι μου·
σὺ γάρ, Θεόνυμφε, τὸν ἀρχηγὸν τῆς γαλήνης,
τὸν Χριστὸν ἐκύησας, μόνη πανάχραντε.

Ἦ
Ἰκετεύω Παρθενε τον ψυχι κον
ταραχον Ἦ και της αθυμιας την ζαλην δι

α σκε δα σαι μου ^Δ9 συ γαρ Θε ο νυμ φε ^Δ9

τον αρ χη γον της γα λη νης ^Γ1 τον Χριστον ε

κυ η σας ⁺ μο νη πανα χραν τε ^Γ1

^Γ1 Υ περ α γι α Θε ο το κε σω ω

σονη μας ^Γ1

Εὐεργέτην τεκοῦσα, τὸν τῶν καλῶν αἴτιον, τῆς εὐεργεσίας τὸν πλοῦτον, πᾶσιν ἀνάβλυσον· πάντα γὰρ δύνασαι, ὡς δυνατὸν ἐν ἰσχύϊ, τὸν Χριστὸν κυήσασα, Θεομακάριστε.

^Γ1 Ευ ερ γε την τε κου σα τον των κα λων

αι τι ον ^Γ1 της ευ ερ γε σι ας τον πλου τον

πα σιν α να βλυ σον ^Δ9 παν τα γαρ δυ να σαι

^Δ9 ως δυ να τον εν Ι σχυ ι ^Γ1 τον Χριστον κυ

η σα σα Θε ο μα κα ρισ τε

Υ περ α γι α Θε ο το κε σω ω

σον η μας

Χαλεπαῖς ἄρρωστίαις, καὶ νοσεροῖς πάθεσιν, ἐξεταζομένω, Παρθένε, σύ μοι βοήθησον· τῶν ἰαμάτων γάρ, ἀνελλιπῆ σε γινώσκω, θησαυρόν, Πανάμωμε, τὸν ἄδαπάνητον.

Χα λε παις αρ ρω στι αις και νο σε ροις πα

θε σιν ε ξε τα ζο με νω Πα ρ θε νε συ μοι

βο η θε σον των ι α μα των γαρ α νε λ

λι πη σε γι νω σκω θε σαυ ρον Πα να μω με

+ τον α δα πα νη τον

Ὁ α' τῆς Μυροφόρου.

Ἦχος δ'.

Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους Θεοτόκε,

Στίχ. Ἄγια τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἄγγέλων τὰ Τάγματα προσθήκην, σὲ
νύμφην ἐδέξαντο Χριστοῦ, καὶ Ἀποστόλων
ὄμιλος, τῶν Προφητῶν Ὀσίων τε, τούτων τὸν
βίον πάνσεμνε, ἥπερ τις ἄλλος ζηλώσασαν.

Στίχ. Ἄγια τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὡς πνεύματι τεταπεινωμένω, καὶ τρόποις
χρηστοῖς ἀκολουθεῖν, τοῖς ἴχνεσι ποθήσασαν,
Μαρία τοῦ Χριστοῦ σπουδῆ, πρὸς ἀπαθείας
ὕψος σε· ὅθεν Αὐτὸς ἀνεβίβασεν.

Στίχ. Ἄγια τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Νυμφίον ὠραῖον ἐξ ὠραίου, παστοῦ
κατιδοῦσα τὸν Χριστόν, τοῦ τάφου πρώτη
Κύριον, ἐξαναστάντα ἔδραμες, μηνῦσαι τὴν
Ἀνάστασιν, τοῖς μύσταις τούτου Ἀπόστολε.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Θεοτοκίον.

Παρθένε μιᾷ τῇ τῶν Σαββάτων, μυρίσαι τὸ
σῶμα Σοῦ Υἱοῦ, ἐθέλουσα προσέδραμες, τῷ
τάφῳ τούτου κλαίουσα, μετὰ Μαρίας πάναγνε,
Μαγδαληνῆς Σῆς οἰκέτιδος.

Ὁ Κανὼν τῆς Παρθενομάρτυρος.

Ὡδὴ γ'.

Ἦχος δ'. Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους.

Στίχ. Ἄγια τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Δολίως σατᾶν συλήσαι θέλων, τὸν πλοῦτον ψυχῆς σου ὦ σεμνή, τὸν σὸν τοκέα ἤγειρε, τῆς Παρθενίας φθειραί σου, ἄνθος Μαρκέλλα ἔνδοξε, ἀλλὰ ἠττήθη, καὶ πέπτωκεν.

Στίχ. Ἄγια τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἐνδέδειξαι Νύμφη τῷ Κυρίῳ, ὡραία Μαρκέλλα τῇ στολῇ, τῇ πορφυρᾷ τοῦ αἵματος, ὅπερ ἀγνῶς ἐκκέχυται, ἐκ τοῦ σεμνοῦ σαρκίου σου, παρθενομάρτυς ἀείμνηστε.

Δόξα...

Ζωὴν τὴν αἰδίου ποθοῦσα, προέκρινας θάνατον ζωῆς, ἡ μὲν γὰρ τάχος λύεται, ὁ δὲ τὴν αἰωνίζουσας, μάρτυς ζωὴν προξένησε, καὶ ἀφθαρσίας τὸν στέφανον.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Νεφέλη ὑπάρχεις λευκότετη, σταγόνας πιστοῖς ἐξ οὐρανοῦ, ὀμβρούσα καὶ ἀνίσχουσα, δικαιοσύνης ἥλιον, ὅστις τὸ σὸν ἀξίωμα, πάντων ὑπέρτερον ἔδειξε.

Κάθισμα.

ᾠχος πλ. δ΄

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Τῆς Μαρκέλλης τὴν πάλην ἀναπολῶν, καὶ τοὺς ἄθλους ἐκπλήττομαι κατὰ νοῦν, πῶς τὸ θῆλυ ἴσχυσε, καὶ γενναίως ἠνδρίσατο, τοῦ Σατὰν τὸ θράσος, νικῆσαι καὶ φρύαγμα, τοῦ Χριστοῦ τῇ χάριτι, τοῦ πλάστου τῆς φύσεως· ὅθεν ἀνυμνοῦντες, τὴν αὐτῆς πάντες νίκην, συμφώνως βοήσωμεν, πρὸς αὐτὴν μετὰ πίστεως· Ἀθληφόρε πανεύφημε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν... **Θ**εοτοκίον Ὅμοιον.

Παναγία Παρθένε Μήτηρ Θεοῦ, τῆς ψυχῆς μου τὰ πάθη τὰ χαλεπά, ἴασαι δέομαι, καὶ συγγνώμην παράσχου μοι, τῶν ἐμῶν πταισμάτων, ἀφρόνως ὧν ἔπραξα, τὴν ψυχὴν καὶ τὸ σῶμα, μολύνας ὁ ἄθλιος, Οἴμοι! Τὶ ποιήσω, ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ, ἠνίκα οἱ Ἄγγελοι, τὴν ψυχὴν μου χωρίζουσιν, ἐκ τοῦ ἀθλίου μου σώματος; Τότε Δέσποινα βοήθειά μοι γενοῦ, καὶ προστάτις θερμότατος· σὲ γὰρ ἔχω ἐλπίδα, ὁ ἀνάξιος δοῦλός σου.

Κοντάκιον τῆς Μάρτυρος.

Ἦχος γ΄.

Ἦ Παρθένος σήμερον.

Ἦ λαμπρὰ σοῦ ἄθλησις, ᾧ καλλιμάρτυς Μαρκέλλα, τῶν πιστῶν ἐφραίδρυνε τὰς διανοίας ἐνθέως, θάνατον τοῦ ζῆν ἀνόμως προκρίνει πάντα, πείθουσα καὶ γὰρ ἐτμήθης ξίφει τὴν κάραν, σὺν μαστοῖς ὑπὸ πατρώας, χειρὸς ᾧ δράμα ὑπὲρ τοῦ νόμου Χριστοῦ.

Ὁ Οἶκος.

Δεῦτε οἱ φιλήκοι, ἀκούσατε καινοὺς καὶ δυσαντήτους ἄθλους τε καὶ οὓς περ ἢ τοῦ Χριστοῦ ἄνωμος νύμφη Μαρκέλλα, παρὰ τοῦ ἀνοσίου αὐτῆς πατρός, ἐν τῇ Χίῳ ἐν κώμῃ Βολισσῶ ἠγώνισται, ἔνθα μέχρι τοῦ νῦν ἐρυθρὸς ὁ τῆς θαλάσσης ἀφρὸς ἐν ταῖς ἀκταῖς ὄραται, εἰς δήλωσιν τοῦ ἐκχυθέντος παρθενικοῦ αὐτῆς αἵματος· θέλοντος γὰρ τοῦ ἐναγοῦς καὶ ἀνοσίου πατρὸς παρανόμως συμμίγνυσθαι αὐτῇ οὐκ ἠνείχετο ἢ ἀοίδιμος, ὅθεν φεύγουσα καὶ ὑπ' αὐτοῦ διωκομένη, ἔλαβε θάνατον ὑπὲρ σωφροσύνης, χερσὶ πατρικαῖς ἀποτμηθεῖσα σὺν τοῖς μαστοῖς, καὶ τὴν ἐρίτιμον αὐτῆς κεφαλὴν, διὸ στέφει οὐρανίῳ ἐστέφθη, ὡς ἀθλήσασα ὑπὲρ τοῦ νόμου Χριστοῦ.

Συναξάριον.

Τῆ ΚΒ΄ τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη τῆς Ἁγίας Ὁσιομάρτυρος Μαρκέλλης.

Κὰν ἀγνοῶμεν πάντες ἡμεῖς, Μαρκέλλα, ἀθλήσεως σῆς Χριστὸς οἶδε τὸν τρόπον.

Πότμον ὑπέστη ἀδικοθύτου Σῶτερ.

Ἐξ ἀδίκου φεύγουσα μιγῆς πατρώας.

Τοῦ Δαβιδ ἀκούσασα Σωτήρ μου λόγον.

Ἀδικίαν φάσκοντα ἐβδελυξάμην.

Ἐἰς νοῦν δὲ τὸν Λῶτ θυγατρογάμον φέρω.

Οἷα πέπονθε πράττων ἀισχύνης δρᾶμα.

Βέλει τέτρωμαι ἐκ πατρὸς μαιφόνου.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, μνήμη τῆς Ἁγίας Μυροφόρου καὶ Ἰσαποστόλου Μαρίας τῆς Μαγδαληνῆς.

Ἀφαῖς ἀϋλοῖς ἄπτεταιί σου, Χριστέ μου.

Μή μου, πρὸς ἣν ἔφησας, ἄπτου, Μαρία.

Τῆ αὐτῆ ἡμερα, μνήμη τοῦ Ὁσίου ἀββᾶ Μενελάου, ἰδρυτοῦ τῆς Μονῆς Μένατε.

Ἦστραψε βίος Μενελάου ὀσίου,

ὥσπερ ἀστραπὴ τοῖς πέρασι διαλάμπει.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Καταβασίαι, Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

ᾠχος Γ'τος

ᾠδὴ α'. ^π ⁶ ^λ ^B ^M
 Ἄνοιξω τὸ στόμα μου καὶ
 πληρωθήσεται Πνεύματος ⁶ ^λ ^M καὶ λόγον ε
 ρευξομαι τῆ Βασιλιδι Μητρι ⁶ ^λ ^M καὶ ο
 φθησομαι φαιδρως πανη γυριζων ^π ⁹ ^M καὶ α α
 σωγη θομενος τα αυτης τα θαυματα ⁶ ^λ

ᾠδὴ γ'. ⁶ ^λ ^π ^M
 Τους σου οὐς υμνολογοῦς Θεο
 το κε ^Δ ^λ ἠ ζωσα καὶ α φθονος πηγῆ ^Δ ^λ
 θιασον συγκροτησαντας ⁶ ^λ πνευματικον
 στερεωωσον ^π ⁹ καὶ εν τη θεια δοξη σου

^Δ ^λ ᾠδὴ α' χορός ^π ⁹ ^M
 στεφανων δοξης α ξιωσον ⁶ ^λ

Ὡδὴ δ'. —————
Ἔτην ἀνεξίχνηστος φειειανβου
λην⁶ λτης εκ της Παρ φε ενουσαρκωσεως⁶
σου του υψιστου⁶ ο Προφητης Αββακουμ
⁶ λ κα τα νοων εκραυγαζε^Δ δοξατηδυ
ναμεισου Κυριε⁶ λ

Ὡδὴ ε'. —————
⁶ λ Ε ξεστητασμπαντα⁶ λ ε πι
τη φειαδοξησου συγαρ απειρογα
με Παρ φε νε⁶ λ ε σχες εν μητρα τον
ε πι παντων Θεον^Δ και τε το κας αχρο
νον Υι ον^{ζ'} λ πασι τοις υμνου σισε⁶ λ σωτη
ριαν βραβευοντα⁶ λ

Ἦδη στ'.
 Ἦ⁶ λ^κ Την θειαν ταυ την και παν τιμον τε λουν
 τες ε ορ την οι θε ο φρονες^π 9 της Θε ο μη
 το ρος^π 9 δευ τε τας χειρας κρο τη σω μεν^Δ
 τον εξ αυ της τεχθεντα Θε ον δοξαζοντες⁶ λ^κ

Ἦδη ζ'.
 Ἦ⁶ λ^κ Ουκ ε λα ατρευσαν⁶ λ^κ τη κτι σει
 οι θε ο φρονες⁶ λ^κ πα ρα τον κτισαντα⁶ λ^κ αλ
 λα πυ ρος α πει λην⁶ λ^κ αν δρει ως πα τη σαν
 τες χαι ροντες ε ψα λλον⁶ λ^κ υ πε ρυ υ μνη η
 τε^π 9 ο των Πα τε ρων Κυ ριος^Δ και Θε ος ευ
 λο γη τος ει⁶ λ^κ

Ἦδη η'.
 Ἦ⁶ λ^κ Ἄ νου μεν ευ λο γου μεν και προσκυ

μου ου μεν τον Κυ ριον ⁶λ

⁶λ Παι αι δας ευ α γεις εν τη κα μι

νω ^Δο το οκος της Θε ο το κου δι ε

σω σα το ^Δτο τε μεν τυ που μενος ⁶λ νυν

δε ενεργου μενος ^πτην οι κου με νην α πα

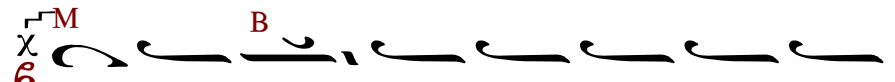
σαν α γει ρει ψα λλου ου σαν ^Δτον Κυ ριον

υ μνει τε τα ερ γα ^πκαι υ πε ρυ ψου τε ^Δεις

παν τας τους αι ω ω να α α α ας ⁶λ

Τιμωτέρα τετάρτου ἤχου.

Τιμωτέρα Ἦχος Γ^{τος} λ

Στίχος α' ^{χ^Μ} ⁶ ^λ ^Β
Με γα λυ νει η ψυ χη μου

τον Κυ ρι ον ⁶ ^λ και η γαλ λι α σε το

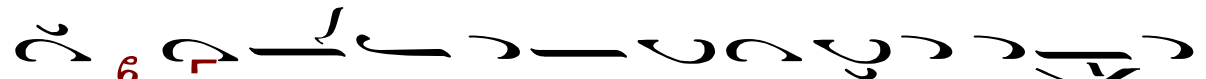

πνευ μα μου ^χ ⁶ ^λ ε πι τω Θε ω ω τω σω

τη ριμου ⁶ ^λ

⁶ ^λ ^Β
την Τι μι ω τεραν των Χε ρου βιμ ⁶ ^λ και

εν δο ζο τεραν α συγ κρι τως των Σε ρα φιμ

⁶ ^λ
την α δι α φθο ρως Θε ον Λο γον τε κου

σαν ⁶ ^λ την ον τως Θε ο το κον σε με γα λυ νο

μεν ⁶ ^λ

Στίχος β' ^{χ^Β} ⁶ ^λ
Ο τι ε πε βλε ψεν ε πι την

τα πεινωσιν της δουλης αυτου ⁶λι δου
γαρ απο του νυν ⁶λιμα καριουσι με πα
σαι αι γενεαι ⁶λι
B
⁶λι **F**την Τιμιωτεραν των Χερουβιμ ⁶λι και
ενδοξοτεραν ασυγκριτως των Σεραφιμ
⁶λι την αδιαφορωσ Θεον Λογον τεκου
σαν ⁶λι την οντως Θεοτοκον σε μεγαλυνο
μεν ⁶λι

Στίχος γ' ⁶λι ⁶λι ⁶λι ⁶λι ⁶λι ⁶λι ⁶λι
⁶λι **O**τι εποιησε μοι μεγα
λεια ο δυνατος ⁶λι και αγιον το
ονομα αυτου ⁶λι και το ελεος αυτου

^Γ
⁶
^λεις γε νε αν και γε νε αν τοις φο βου

⁶
^λμε νοις αυ τον ⁶
B

⁶
^λτην Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ ⁶
^λκαι +

εν δο ζο τε ραν α συ γ κρι τως των Σε ρα φιμ

⁶
^λτην α δι α φθο ρως Θε ον Λο γον τε κου

σαν ⁶
^λτην ον τως Θε ο το κον σε με γα λυ νο

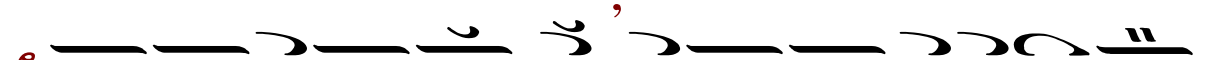

⁶
^λμεν ⁶
^λ

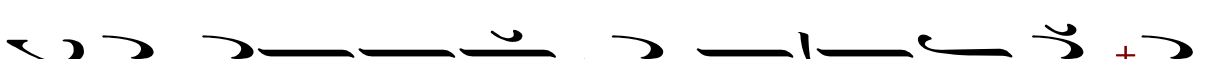

Στίχος δ' ^Γ
⁶
^λΕ ποι η σε κρα τος εν βρα χι

ο νι αυ του ⁶
^λδι ε σκορ πι σεν ^Γ
⁶
^λυ πε

ρη φα νους δι α νοι ακαρ δι ας αυ των ⁶
B ^λ

⁶
^λτην Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ ⁶
^λκαι +

 εν δο ξο τεραν α συγ κρι τως των Σε ρα φιμ

⁶λ την α δι α φθ ο ρως Θε ον Λο γον τε κου

 σαν ⁶λ την ον τως Θε ο το κον σε με γα λυ νο

 μεν ⁶λ

Στίχος ε' ^χ

⁶λ **Κ**α θει λε δυ να στας α πο θρο

 νων και υ ψω σε τα πει νους ⁶λ πει νων τας ^χ

 νε πλη σεν α γα θων ^Δ και πλου του ουν τας ε

 ζα πε στει λε κε νους ⁶λ

⁶λ **Τ**ην Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ ^Δ και

 εν δο ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα

 φιμ ^Δ την α δι α φθ ο ρως Θε ον Λο γον τε

^B
κουσαν^π την ον τως Θε ο το κον σε μεγαλυ
νομεν⁶^λ

Σπίχος στ' ^χ⁶⁶
Αν τε λα βε το Ισ ρα ηλ παι
δος αυ του μνη σθη ναι ε λε ους⁶^λ κα θως
ε λα λη σε προς τους πα τε ρας η μων⁶^λ
τω Α βρα αμ ^χ^Δ και τω σπερ μα τι αυ του ε
ως αι ω νος⁶^λ

^M
⁶^λ Την Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ ^Δ
και εν δο ζο τε ραν α συγ κρι τως των

^Π
Σε ρα φιμ ^Δ την α δι α φθο ρως Θε ον

^B
Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο το κον

σε με γα λυ νο μεν ⁶λ

Εἶτα ψάλλεται ἡ Θ' ᾠδὴ τῶν Καταβασιῶν.

^πχ ⁶λ ^B Ἄ πας γη γε νης ⁶λ σκιρ τα τω τω πνευ μα τι

λαμ πα δου χου με νος ⁶λ πα νη γυ ρι ζε τω ω

^M δε ^π9 α υ λων ^B + νο ω ω ν φυ σις γε ραι ρου

⁶λ σα τα ι ε ρα θ αυ μα σι α της Θε ο

μη το ο ρος ^Δ και βο α α α α τω ^Δ χαι ροις

+ παμ μα κα α ρι στε Θε ο το κε Α γνη

α ει παρ θε νε ε ε ε ε ⁶λ

Ἐξαποστειλάρια.

ᾠχος β' Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Ἡ νῆσος Χίος τέρπεται, παλαίσμασι τῆς Μάρτυρος, καὶ πανευφήμου Μαρκέλλης, ἣ περ Χριστὸς καταστέφει, σὺν τοῖς προδιαλάμψασι, τοῖς Ἁγίοις πρότερον, Ἰσιδώρω τῷ μάρτυρι, Μυρόπῃ τῇ ἀθληφόρῳ, καὶ τῇ ὁσία Ματρώνῃ.

Ἐξαποστειλάριον.

ᾠχος β'. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Τῶν Μυροφόρων πρώτην σε, καὶ Ἀποστόλων ἔνδοξε, ισάριθμον καὶ ἀγγέλων, γινώσκομεν θεωρὸν σε, καὶ τὴν Χριστοῦ Ἀνάστασιν, πρώτην ἰδοῦσα Πάνσεμνε, καὶ μυστηρίων ὄντως τε, ἀρρήτων γνώστην σε μόνην, Μαρία νύμφη Κυρίου.

ᾠχος β'. Θεοτοκίον. Ὅμοιον

Μαρία καθαρῶτατον, χρυσοῦν θυμιατήριον, τῆς ἀχωρήτου Τριάδος, δοχεῖον γεγεννημένη, ἐν ᾧ Πατὴρ ἠυδόκησεν, ὁ δὲ Υἱὸς ἐσκήνωσε, καὶ Πνεῦμα τὸ πανάγιον, ἐπισκιάσαν σοι Κόρη, ἀνέδειξε Θεοτόκον.

ε ω

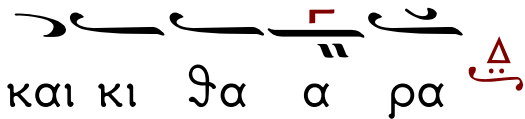

Σπιχηρὰ Προσόμοια τῆς Ἁγίας
 ᾠχος β'
 Ὅτε, ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρὸν

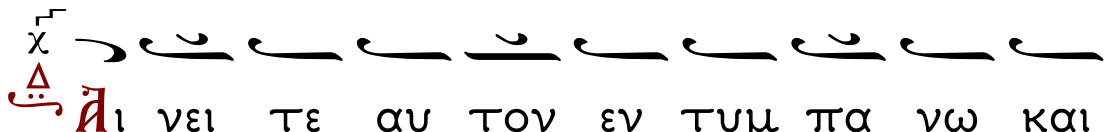
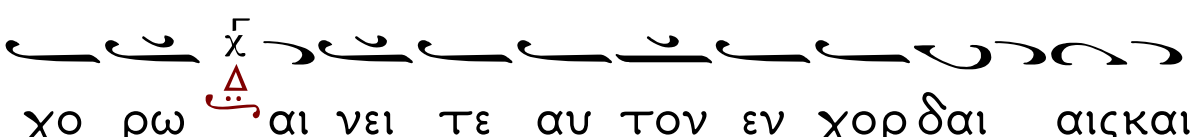
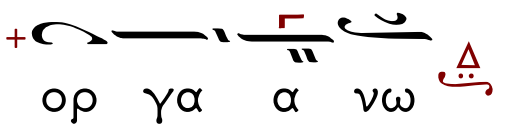

Ἄι νει τε αυ τον ε πι ταις δυ να
 στει αις αυ του αι νει τε αυ τον κα τα
 το πληθος της με γα λω συ υ νης αυ του

Ζίφει τὸν αὐχένα σου σεμνή, ἔτεμε τοκεὺς
 καὶ γεννήτωρ, ὁ σὸς καὶ ἔδραμες, μάρτυς εἰς
 Μητρόπολιν τῶν πρωτοτόκων χαρᾶ καὶ τὰ
 κάλλη ἐμβλέπεις νῦν, Τριάδος τῆς θείας,
 δυσωποῦμέν σε, ἐκλιπαρεῖν ἐκτενῶς, ἵνα σοὺς
 ἰκέτας λυτρώσῃ, τῆς φρικτῆς ἐκείνης Μαρκέλλα,
 αἰωνιζούσης κατακρίσεως.

Ἄι νει τε αυ τον εν η χω σαλ πι γ
 γος εν ψα λ τη ρι ω

καὶ κὶ θὰ ἀ ρα

Ζίφει τὸν αὐχένα σου σεμνή, ἔτεμε τοκεὺς καὶ γεννήτωρ, ὁ σὸς καὶ ἔδραμες, μάρτυς εἰς Μητρόπολιν τῶν πρωτοτόκων χαρᾶ καὶ τὰ κάλλη ἐμβλέπεις νῦν, Τριάδος τῆς θείας, δυσωποῦμέν σε, ἐκλιπαρεῖν ἐκτενῶς, ἵνα σοὺς ἰκέτας λυτρώσῃ, τῆς φρικτῆς ἐκείνης Μαρκέλλα, αἰωνιζούσης κατακρίσεως.

 Ἄι νει τε αυ τον εν τυμ πα νω και
 χο ρω **Ἄ**ι νει τε αυ τον εν χορδαι αις και
 + ορ γα ἀ νω

Επὶ τῆς θαλάσσης οἱ ἀφροί, ἐρυθροί, ὦ θαῦμα! ὄρῶνται, Μαρκέλλα πάνσεμνε, ἔνθα σου τὸ πάντιμον, αἷμα ἐκκέχυται, οἷς πιστῶς οἱ χριώμενοι, παθῶν ἐκλυτροῦνται, διὰ τῆς σῆς χάριτος ἀνευφημοῦντές σε, ὡς Χριστοῦ ἀκήρατον Νύμφην, τοῦ σὲ ἐνεργείαις θαυμάτων, ἔνδοξον τοῖς πᾶσιν ἀναδείξαντος.

Ἄι νει τε αυ τον εν κυμ βα λους ευ
η χοις αι νει τε αυ τον εν κυμ βα λους
α λα λαγμου Πα σα πνο η αι νε σα α τω
τον Κυ ρι ον

Θῦμα τῷ Δεσπότη σου Χριστῷ, ἤχθης ὡ
Μαρκέλλα εὐῶδες καὶ παναμώμητον, πάσας
ὄθεν ἠΰφρανας, τὰς οὐρανίους ἀρχάς, καὶ
μακάρων ἀοίδιμε ψυχὰς διὸ πάντες, πρέσβυν
πρὸς τὸν Κύριον πιστοὶ προβάλλομεν, σῶσον
ἐκβοῶντες κινδύνων, καὶ παντοδαπῶν ἐναντίων,
μάρτυς τοῦ Χριστοῦ τοὺς ἀνυμνοῦντάς σε.

Δόξα τῶν αἰνῶν τῆς Ἁγίας Μαρκέλλης

Ἦχος Δι

^{πΓΔ}
ⲕⲉ Ⲁⲟ ⲟ ⲟ ⲗⲁ Πα α α τρι ι ι και

Ⲯι ω και α γι ι ω Πνε ε ευ μα

⁴
τι

^Δ ^Β ^Μ ^Δ
Ⲓⲛ τε τρα α χο ο ορδονλυ υ ρατης

ⲕⲓⲗⲟⲭⲣⲏⲥⲟⲩⲟⲩⲟⲩ Ⲫⲓⲓⲓⲟⲩⲟⲩⲟⲩ ⲧⲱⲛⲕⲓ

ⲗⲉ ⲟⲣⲧⲱⲛ ⲧⲟⲥⲱⲥⲧⲏⲙⲁ ⲁⲁⲁ ⲉⲩⲫⲏⲙⲏⲏ

ⲏⲏⲏⲏⲟⲩⲟⲩⲟⲩⲟⲩ ⲙⲉⲛ ⁶ ⲒⲥⲓⲔⲱ

ⲣⲟⲛ ⲧⲟⲟⲛ ⲁⲗⲗⲏⲏⲧⲏⲛ ⲥⲱⲛⲧⲏⲥⲱⲛⲁⲗⲗⲟ

ⲙⲩⲩⲣⲱⲟⲩⲟⲩⲟⲩ ⲗⲏⲏⲏⲏ ⲙⲁⲧⲣⲱⲟⲩⲟⲩⲟⲩ ⲧⲏⲏⲏⲏ

ⲣⲱⲧⲁⲧⲏⲏⲏⲏⲟⲩⲟⲩ ⲓⲁⲁ ⲙⲉⲧⲁ ⲙⲁⲣⲕⲉⲗ

λησ της παρ θε νο μα α αρ τυ υ υ υ ρος
η ης την θει ει ει ει αν μνη η μην ε πι
τε λου ου μεν ση η η με ε ε ε ρον
θει ει ω ω ω γαρ πο ο θω πυρ πο ο ο
λη θει ει σα τω αν ταρ τη α αν τε ε ε
στη ω σπερα σω ματος η η α οι δι μος
και τας ε κει νου ου μη η χα α νας ως
ι στονα ρα α αχνης παν σο ο φωω ως δι ε
ε λυ υ υ υ σε δι ο γαρ Χρι στον τον
Νυμφι ον α αυ της της οι κει ας ζω ης
μη φει ει ει ει σα με ε νη αν δρι ο φρο

νωσ σφαγην πα ρα πα τρος α κο λα α α στου
+ ε δε ε ε ε ζα α α το ο ο θεν
τη ε α αυ της πα τρι δι προ στα τισ γε ε νε
ε ε σθαι συν τοις λοι ποι οι οις Α γι ι οις
τοις εν αυ τη δι α πρε ε ψα α α σι κα
τη ζι ι ι ω ω ω ω ται μεθ ων πρε
σβε ευ ει προς Κυ υ υ ρι ι ι ι ι ον
υ περ των ψυ χω ω ω ν η η η η μων

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Ἦχος Δι

Και νυ υν και α ει και εις τους αι ω

νας τω ναι ω νων α

την πασαν ε ελ πι δα μου εις σε α

να α τι θη μι Μη τερ του Θε ου φυ λα ζον

με υπο τη ην σκε πην σου

Δοξολογία. Ἦχος δεύτερος, Ἐπιλογές

Ἦχος Δι

Δοξα σοι τω δειξαντι το φως Δο

ξα εν υψιστοις Θεω και επι γης ει

ρηνη εν ανθρωποις ευδοκισια

Υμνουμεν σε ευλογουμεν σε ε προ

σκυνουμεν σε δοξολογουμεν σε ευ

χαριστουμεν σοι δια την μεγαλην

σου δοξαν

Κυριε Βασιλευ επουρανε Θε

ε Πατερ παντοκρατορ Κυριε

Υιε μονογενης Ιησου Χριστε

καὶ Ἀ ἀ γι ον Πνε ε ευ μα

Κυ ρι ε ο Θε ος ο α μνος του Θε

ου ο Υι ος του Πα τρος ο αι αι ρων

την α μαρ τι ι αντου κο ο ο σμου ε λε

η σον η μας ο αι αι ρων τας α μαρ

τι ι ας του ου κο ο ο σμου

Προ σδε ζαι την δε η σιν η μων ο

κα θη με νος εν δε ζι α του Πα τρος και

ε λε η σον η μας

Ο τι συ ει ει μο νος Α γι ος συ

ει ει μο νος Κυ ρι ος Ι η σους Χρι

στος εις δο οζαν Θεου Πατρος Α μην

Καθ' ε κα αστην η μεραν ευ λο ο γη

σω σε ε και αι νε ε σω το ο νο μα α

σου εις τον αι ω ω να και εις τον αι

ω νατου αι ω ω ω νος

Κα τα ζι ω σον Κυ ρι ε εν τη η με

ρα τα αυ τη α να μαρ τη τους φυ λα χθη η

ναι η μας

Ευ λο γη τος ει ει ει Κυ ρι ε ε ο

Θε ος των Πα τε ρων η μων και αι νε

τον και δε δο ζα σμε νον το ο νο μα α

σου ^Δ εις τους αι ^φ ωω νας Α ^Δ μην ^Δ

^Δ Γε νοι το ο Κυ ρι ε ⁺ το ε λε ος σου

εφ' η μας ^Δ κα θα απερηλπισα μεν ε

πι ^Δ σε ^Δ

^Δ Ευ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε ε δι δα

ζοον με τα δι καιω μα τα α α σου ^Δ (γ')

^Δ Κυ ρι ε κα τα φυ γη ε γεν νη θης η μιν

εν γε νε α και γε νε α ^Δ Ε γω ει πα

Κυ ρι ε ε λε η σοον με ^Δ ι α σαι την

ψυχη ην μου ^Δ ο τι η μαρτο ο ον σοι ^Δ

^Δ Κυ ρι ε προς σε κα τε φυ γον ^Δ

δι δα ζο ον με ε του ποι ει ν το θε λη μα α

σου ο τι συ ει ει ο θε ο ο ο σ μου

Ο τι πα ρα σοι πη γη ζω ης εν

τω φω τι ισου ο ψο ο με θα φω ω ω ως

Πα ρα τει νον το ε λε ο ο σ σου τοις γι

νω σκουσι ι ι σε ε Α γι ο σ ο θε ο

ος Α γι ο ο σ Ι σχυ ρος Α γι ο σ Α α

θα να τος ε λε η σον η μα α α ας

Α γι ο σ ο θε ο ο σ Α γι ο ο σ

Ι σχυ ρος Α γι ο σ Α α θα να τος ε

λε η σον η μα α α ας Δίς

Δοξα Πατρι και Υιω και Α
 γιω Πνευματι
 και νυν και αι και εις τους αιω
 νας των αιωνων Α μην
 ἄγιος Αθανάτος ελεη
 στον ημαααας

Ἀσματικόν

ἄαααααααγι ο
 ο ο Θε ε ο ο ο ο ο ο ος
 ἄαααααααγι ο ος
 Ι ισχυυρο ο ο ο ο ο ο ος

Ἄ γι ο ος α α α θανα α α τος

Ε λε ε η η σο ον η η μα α α

α α α α α ας

Ἀπολυτίκιον.

ᾠχος α'. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

^χ ^π
^π ⁹

Του Κυ ρι ου τοις νο μοις και τοις θει οις
 δι δαγ μα σι ^Δπει θο με νη Μαρ κε ελ λα και
 α α με εμ πτωσ φυ λατ του σα ^π ⁹ την βι αν
 πτο η θει σα του πα τρος ^Δω Νυ υμ φη α κη
 ρα τε Χρι στου ^π ⁹ εν τοις ο ρε σιν ηυ λι ι
 ζου εν οις δι ω κων ευ ρι σκει και ε κτει νει σε
^π ⁹

^Δ

^π ⁹

δο ο ζα τω δε δω κο τι σοι ι σχυν ^Δδο ο
 ζα τω σε ε στε φα νω σαν τι ^Δδο ζα τω ε
^π

^π

νε ρ γουν τι δι α σου πα σιν ι α α μα α
^χ ^π
 τα α α α α α α

^π
⁹

Εἰς τὴν Θεῖαν Λειτουργίαν.

ΚΥΡΙΕ ΕΛΕΗΣΟΝ.

ᾠχος λ' δι Νη

1. **Κυριε ελεεησον**

2. **Κυριε ελεεησον**

3. **Κυριε ελεεησον**

4. **Κυριε ελεεησον**

5. **Κυριε ελεεησον**

6. **Κυριε ελεεεησον**

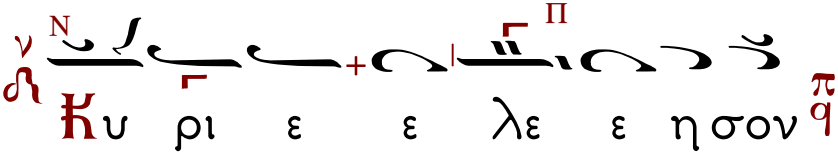
ΕΤΕΡΑ.

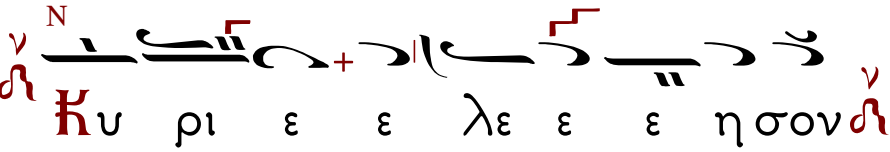
1. **Κυριε ελεεηησον**

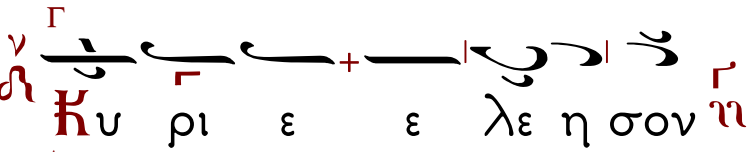
2. **Κυριε εελεεηησον**

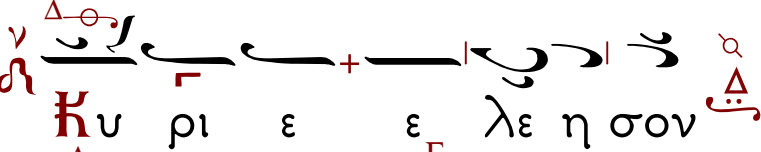
3. **Κυριε ελεηησον**

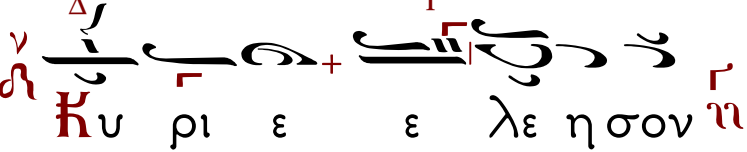
4.
 Κυ ρι ε ε ε λε η σο ο ο ν

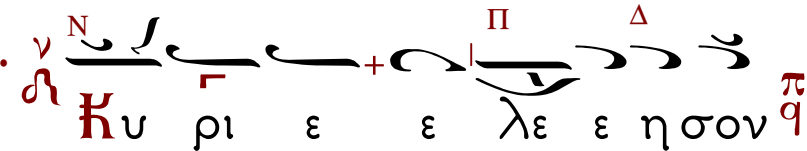
5.
 Κυ ρι ε ε λε ε η σον

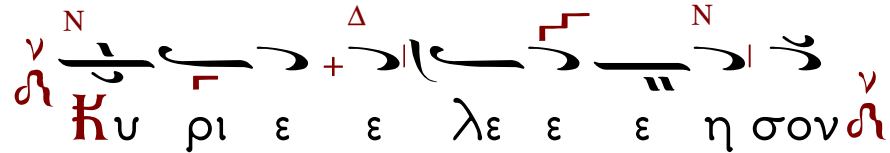
6.
 Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον

7.
 Κυ ρι ε ε λε η σον

8.
 Κυ ρι ε ε λε η σον

9.
 Κυ ρι ε ε λε η σον

10.
 Κυ ρι ε ε λε ε η σον

11.
 Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον

12.
 Γοι Κυ ρι ε

Ἀντίφωνον α'.

ᾠδὴ Ἰσάκ Διδάσκου

Ἄ μ η η ν

Στίχ. α' Θεο λο γει η ψυ χη μου τον

Κυ ρι ον και παν τα τα εν τος μου το

ο νο μα το α γι ον αυ του

Τ αις πρε σβει αις της Θε ο το κου Σω

τερ σω σον η μας

Στίχ. β' Θεο λο γει η ψυ χη μου τον

Κυ ρι ον και μη ε πι λαν θανου πα σας

τα σαν τα πο δο σεις αυ του

Τ αις πρε σβει αις της Θε ο το κου Σω

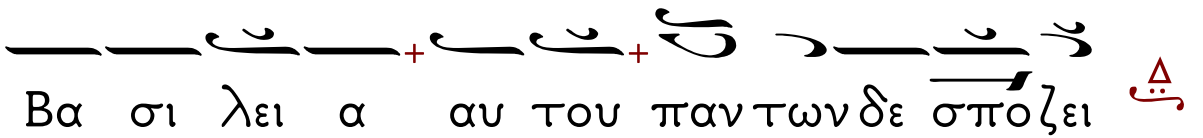
τερ σωσονημας

6

Σπχ. γ' Κυριος εν τω ουρανω

η τοι οιμασεν τον θρονον αυτου και η

Βασιλεια αυτου παντων δε σποζει

Γαις πρεσβειαις της Θεοτοκου Σω

τερ σωσονημας

6

Σπχ. δ' Ευλογει τε τον Κυριον παν

τα τα εργα αυτου εν παντι τοπω

της δε σποτειας αυτου

Γαις πρεσβειαις της Θεοτοκου Σω

τερ σωσονημας

6

Δόξα... Καὶ νῦν...

^Γ ^Δ
^Δ
 Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτοκοῦ Σωτῆρος σωσον ἡμᾶς

Ἀντίφωνον β'.

^Γ ^Μ
^Δ
 Ἄμνη ἡ ἡν

Στίχ. α' ^Γ ^Μ
^Δ
 Ἄρνει ψυχῆ μου τὸν Κυριόν

^Δ
 ἄνεσω Κυρίον ἐν τῇ ζωῇ μου

^Γ
^Δ
 ψαλλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπαρχῶ

^Δ ^Γ ^Δ ^Γ
^Δ
 Ἐωσον ἡμᾶς ὕψι Θεοῦ

^Β ^Γ ^Μ ^Γ
^Δ
 Ἄγγελοι ἰσχυροὶ ἰσχυροὶ ἰσχυροὶ

^Δ ^Μ ^Γ ^Δ
^Δ
 ψαλλόντας σὺν ἀλλήλοις

Στίχ. β' ^Γ ^Μ
^Δ
 Μακάριος ὁ Θεός

Ι α κ ω β β ο η θ ο ς α υ τ ο υ η ε λ π ι ς
α υ τ ο υ ο υ ε π ι Κ υ ρ ι ο ν τ ο ν Θ ε ο ν α υ
τ ο υ

Ω σ ο ν η μ α α ς Υ ι ε Θ ε ο υ ο ε ν
Α γ ι ι ι ο ι ς θ α α υ μ α ς τ ο ο ο ο ο ς
ψ α λ λ ο ν τ α ς σ ο ι α λ λ η λ ο υ ι α

Στίχ. γ' Τ ο ν π ο ι η σ α ν τ α τ ο ν ο υ ρ α

ν ο ν κ α ι α τ η ν γ η ν τ η ν θ α λ α ς σ α ν κ α ι π α α ν
τ α τ α ε ν α υ τ ο ι ς

Ω σ ο ν η μ α α ς Υ ι ε Θ ε ο υ ο ε ν
Α γ ι ι ι ο ι ς θ α α υ μ α ς τ ο ο ο ο ο ς

ψαλλοντας σοι αλληλουια

Στίχ. δ'. Βασιλευσει Κυριος εις τον

αιωνα ο Θεος σου Σιων εις γενε

αν και γενεαν

Γωσον ημας Υιε Θεου ο εν

Αγιι οισ θραυμαστο ο ο ο ος

ψαλλοντας σοι αλληλουια

Δοξα Πατρι και Υιω και Αγι

ω Πνευματι

και νυν και αι και εις τους αι αι

ωνας των αι αι ωνων αμην

^M ^Δ
 Ο μο νο γε νης Υι ος και Λο γος
 του Θε ου ^Δ α θνατος υ πα α α αρχων
^M
 και κα τα δε ζα με νος δι α την η με
^B ^Δ ^Γ ^Δ
 τεραν σω τη ρι ι αν ^Δ σαρ κω θη η ναι ^{ζ'}
^B
 εκ της Α γι ας Θε ο το κου ^Δ και α ει
^Δ ^B
 παρ θε νου Μα ρι ας ^Δ α τρε ε πτω σ ε
^M ^Δ ^Γ
 ναν θρω πη σας ⁶ σταυ ρω θεις τε Χρι στε
^Δ ^N ^M
 ο Θε ος ^Δ θα να α τω ω θα να τον πα τη σας
^χ ^Δ ^{χ'} ^M
 ει εις ων ^{ζ'} της Α γι ας Τρι α δος ^Δ συν
^Δ ^B
 δο ζα ζο ο με νος τω Πα τρι ^Δ και τω Α
^χ ^M ^{ΓΔ}
 γι ω Πνευ μα τι ⁶ σω σον η μα ^Δ α ας ^Δ

Τὸ γ' ἀντίφωνον.

Ἦχος ♪ Πα

Σπλχ:

χ^π
π^π
ϩ

Υ πο με νων υ πε μει να τον

Κυ ρι ον και προ σε σχε μοι και ει ση κου

σε της φω νησ της δε η σε ως μου

Ἀπολυτίκιον.

Ἦχος α'. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

χ^π
π^π
ϩ

Του Κυ ρι ου τοις νο μοις και τοις θει οις

δι δαγ μα σι πει θο με νη Μα ρ κε ελ λα και

α α με εμ πτω σ φυ λατ του σα την βι αν

πτο η θει σα του πα τρος ω Νυ υμ φη α κη

ρα τε Χρι στου εν τοις ο ρε σιν ηυ λι ι

ζου εν οις δι ω κων ευ ρισκει και εκτει νει σε

π
9

δο ο ζα τω δε δω κο τισοι ι σχυν^Δ δο ο

ζα τω σε ε στε φα νωσαντι^Δ δο ζα τω ε

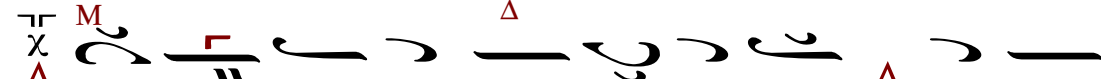
νερ γουν τι δι α σου πα σιν ι α α μα α

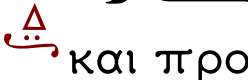

τα α α α α α α

π
9

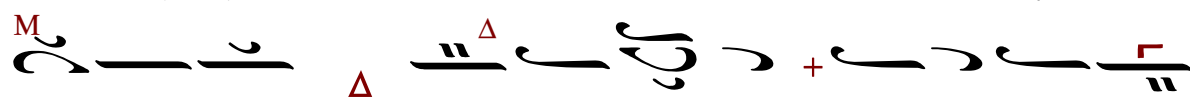
Εἰσοδικόν.

Ἦχος Δι

 Δε εὐ τε προ σκυ νη σω μεν και προ

 σπε εσωω με εν Χριστωω ω ω ω ω

 σον η μα ας Υι ε Θε ου ο εν α γι οις

 θ αυ μα στος ψα λ λ ο ν τ ας σ ο ι α λ λ η λ ο υ ο υ

 ι α

Ἀπολυτίκιον.

ᾠχος α'. Τοῦ λίθου σφαιρισθέντος.

^χ^π
^π⁹
 Του Κυ ρι ου τοις νομοις και τοις θει οις
 δι δαγ μα σι ^Δπει θο με νη Μαρ κε ελλα και
 α α με εμ πτωσ φυ λατ του σα ^π⁹ την βι αν
 πτο η θει σα του πα τρος ^Δω Νυ υμ φη α κη
 ρα τε Χρι στου ^π⁹ εν τοις ο ρε σιν ηυ λι ι
 ζου εν οις δι ω κων ευ ρισκει και εκτει νει σε
^π⁹
 δο ο ζα τω δε δω κο τι σοι ι σχυν ^Δδο ο
 ζα τω σε ε στε φα νω σαν τι ^Δδο ζα τω ε
^π
 νε ρ γουν τι δι α σου πα σιν ι α α μα α
^π
 τα

π
9

Ἐτερον Ἀπολυτίκιον.

Ἦχος α'. Τοῦ λίθου σφαιρισθέντος.

^χ ^π
^π ^ρ
 Ϝ ης α γνει ας το ρο δον και της Χι ου
 το βλαστη μα ^Δ ρητην α γι αν Μαρ κε ελλαν εν
 ω ω δαι αις ευφημησω μεν ^π ρητην ϑει σα γαρ χει
 ρι τη πατρι κη ^Δ ρησ φυ λαζ εν το λων των
 του Χρι στου ^π ρω σιν νε μει και κιν δυ υ
 νων α παλ λα γην τοις προς αυ την κραυ γα
 ζουσι ^π ρη δο ο ζα τω δε δω κο τι σοι ι σχυν
^Δ ρη δο ο ζα τω σε ε θαυ μα στω σαν τι ^Δ ρη δο
 ζα τω ε νε ρ γουν τι δι α σου πα σιν ι
^π ^π
 α α μα α τα

π ρ

Ἀπολυτίκιον

ᾠχος α΄. Χορός Ἀγγελικὸς

Μαρία ἡ σεμνή, τετρωμένη τῷ πόθῳ,
Χριστοῦ τοῦ ἑαυτῆς, οὐρανόυ Νυμφίου, τὰ
μύρα ἐκόμισε, πρὸς τὸ μνήμα τὸ ἅγιον· ἦς τὴν
πάντιμον, χεῖρα πλουτοῦντες ἡμεῖς δέ,
ἀσπαζόμεθα, ταύτην σὺν πόθῳ τὴν χάριν, αὐτῆς
ἀρουόμενοι.

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ.

ἈΠΟΣΤΟΛΙΚΟΝ ἈΝΑΓΝΩΣΜΑ ΤΗΣ ἁΓΙΑΣ

Προκείμενον. ᾠχος δ'.

Θαυμαστός ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ.

Στίχ. Ἐν Ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε τὸν Θεόν.

Πρὸς Γαλάτας Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ
Ἀνάγνωσμα. 3:23-29; 4:1-5

Ἀδελφοί, πρὸ τοῦ ἐλθεῖν τὴν πίστιν ὑπὸ νόμον ἐφρουρούμεθα συγκλεκλεισμένοι εἰς τὴν μέλλουσαν πίστιν ἀποκαλυφθῆναι. Ὡστε ὁ νόμος παιδαγωγὸς ἡμῶν γέγονεν εἰς Χριστόν, ἵνα ἐκ πίστεως δικαιωθῶμεν· ἐλθούσης δὲ τῆς πίστεως οὐκ ἔτι ὑπὸ παιδαγωγόν ἐσμεν. Πάντες γὰρ υἱοὶ Θεοῦ ἐστε διὰ τῆς πίστεως ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. Ὅσοι γὰρ εἰς Χριστόν ἐβαπτίσθητε, Χριστόν ἐνεδύσασθε· οὐκ ἔνι Ἰουδαῖος οὐδὲ Ἕλλην, οὐκ ἔνι δοῦλος οὐδὲ ἐλεύθερος, οὐκ ἔνι ἄρσεν καὶ θῆλυ· πάντες γὰρ ὑμεῖς εἷς ἐστε ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. Εἰ δὲ ὑμεῖς Χριστοῦ, ἄρα τοῦ Ἀβραὰμ σπέρμα ἐστέ, καὶ κατ' ἐπαγγελίαν κληρονόμοι. Λέγω δέ, ἐφ' ὅσον χρόνον ὁ κληρονόμος νήπιός ἐστιν, οὐδὲν διαφέρει δούλου, κύριος πάντων ὢν, ἀλλὰ ὑπὸ ἐπιτρόπους ἐστὶ καὶ οἰκονόμους ἄχρι τῆς προθεσμίας τοῦ πατρός. Οὕτω καὶ ἡμεῖς, ὅτε

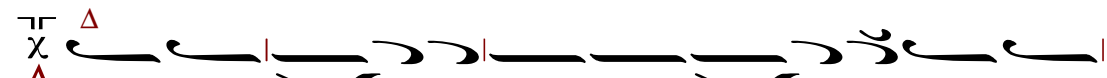
ἦμεν νήπιοι, ὑπὸ τὰ στοιχεῖα τοῦ κόσμου ἦμεν δεδουλωμένοι· ὅτε δὲ ἦλθεν τὸ πλήρωμα τοῦ χρόνου, ἐξαπέστειλεν ὁ Θεὸς τὸν υἱὸν αὐτοῦ, γενόμενον ἐκ γυναικός, γενόμενον ὑπὸ νόμον, ἵνα τοὺς ὑπὸ νόμον ἐξαγοράσῃ, ἵνα τὴν υἰοθεσίαν ἀπολάβωμεν.

Ἄλληλούϊα. (γ') ᾠχος δ'.

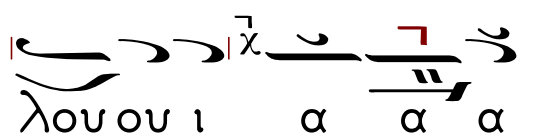
Ἐπομένων ὑπέμεινα τὸν Κύριον.

Στίχ. Καὶ ἔστησεν ἐπὶ πέτραν τοὺς πόδας μου.

ᾠχος ᾠ Δι

^πχ̄ ^Δ

^Δ Ἄλ λη λου ι α Ἀλ λη λου ι α Ἀλ λη

^πχ̄ ^Δ
^Δ

λουου ι α α α

ω ω ω ω ω ω π ω ω ω ω ω ω

ω ω ω ω ω ς αι ω ω ω ω ω ω

ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

ω νι ι ι ι ι ι αι ω ω ω ω ω ω

ω νι ι ι ο ον ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

αι αι ο ο ο ο ο ος Αλ λη λου ου ου

ου ι ι ι α α α α α α α α

α

π

Εἶδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν.

ᾠχος Δι

Εἶδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν
λαβομεν Πνεύμα ἐπουράνιον
ἐμὴν πίστιν ἀληθῆ ἀδιαιρέτον Τρι
αδά προσκυνοῦσύντες
ἡ ἡμᾶς ἐσωσέν

Εἰς τὸ· Πάντοτε, νῦν καὶ αἰεί.

ᾠχος Δι

Ἄμην ἀμην ἀμην εἰς ἁφῆσιν
ἀμαρτιῶν καὶ εἰς ζωὴν τὴν αἰ
ωνιον

Πληρω θη τω το στομα ημων
αι νε σε ως σου Κυρι ε ο πως υ μνη
σωμεν την δο ο ζαν σου ο τι η ζι ω
σας η μας των α γι ων σου με τα σχειν
μυστη ρι ι ι ι ων τη ρη σον η μας
εν τω σω α γι α σμω ο λην την η
με ραν με λε ταν την δι και ο συ νην σου
Αλ λη λου ι α Αλ λη λου ι α Αλ λη
λου ου ι α α α

Εἶη τὸ ὄνομα.

Ἦχος Δι

^M
^χ ^Δ Ἄ ^Γ α μ η ν ^Δ ^Γ ε ἰ η τ ο ο ν ο μ α Κ υ ρ ι
^B
 ο υ ε υ λ ο γ η μ ε ν ο ν α π ο τ ο υ ν υ ν κ α ι ε
 ω ς τ ο υ α ι ω ν ο ς (Δίς)
⁶ τ ο ο ν ο μ α Κ υ ρ ι ο υ ε ἰ η ε υ λ ο
 γ η μ ε ε ν ο ν ^{ζ'} α π ο τ ο υ ν υ ν κ α ι ε ω ς τ ο υ
 α ι ω ω ω ν ο ο ο ς

Τὸν Δεσπότην καὶ Ἀρχιερέα.

Ἦχος Μ
Τὸν Δεσπότην καὶ Ἀρχιερέα
αἰματων Κυριε φυλαττε εἰς πολ
λα ετη Δεσποτα εἰς πολ
λα ετη Δεσποτα εἰ εἰς πολ
λα ετη Δεσποτα αα

Τὸν Εὐλογούντα.

Ἦχος Γ
Τὸν εὐλογούντα καὶ ἁγί
αζόντα ἡμας Κυριε φυλαττε
εἰ εἰς πολ
λα ετη ἠη

Ἡ Μεταφορὰ Κειμένων - Καλλιτεχνικὴ ἐπιμέλεια
ἔγινε μὲ τὸ πρόγραμμα «Μελωδός»
τοῦ κ. Σάββα Παπαδόπουλου
www.melodos.com
ἀπὸ τὸν Βασίλειο Κιαμηλίδη
Ἱεροψάλτη στὸν Ι.Ν. Ἁγίου Γεωργίου Κουλούρας Βέροιας.